Libor Vondráček: Odcházíme od foltýnovského pojetí světa

25.1.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Rozhovor s Liborem Vondráčkem jsme pořizovali na začátku roku. Přiznává, že dnes by možná byl k Trumpově administrativě kritičtější. Přesto podle něj platí, že věci se zásadně mění, jak ve světě, tak i v Česku. Už proto, že jako první země v EU máme vládu, která je celá za „sanitárním kordonem“ Ursuly von der Leyenové.

Rok 2025 přinesl mnoho změn, ve světě i u nás. Které považujete za nejzásadnější?

Pro Českou republiku přinesl konec Fialovy vlády. Volby ukázaly, že lidé chtějí změnu.

Pro svět byl nejdůležitější událostí nástup Donalda Trumpa a nové americké administrativy. Ta přinesla zásadní změny, ať to bylo zrušení programů USAID, přes které bylo ovlivňováno politické dění ve světě.

Za hlavního nositele změny v letošním roce je považován Donald Trump. V čem podle vás nejpodstatněji „přepsal kódy“?

Pro nás bylo podstatné, že prezident Trump zastavil toky pro neziskovky, věnující se globalistickým agendám. Mají menší vliv i v Česku. Zaměřil se i na boj se zelenou ideologií, odstoupil třeba od klimatické dohody z Paříže. A legitimizoval to, co do teď bylo bráno jako kacířství – tvrzení, že člověk nemění klima a má se mu přizpůsobovat, ne s ním bojovat. Naše vláda tento pohled sdílí a oceňuje.

Vnímáme, že je zde několik relevantních vědeckých pohledů na klimatickou změnu, a panel IPCC, který je autorem řady alarmistických prognóz, je pouze jedním z nich. Fakt, že se proti nim dokázala postavit mezinárodní vědecká organizace CLINTEL, ukazuje, že opoziční pohledy nemusí být zesměšňovány.

Jinde zatím „kódy“ tolik přepisovány nejsou, třeba v otázce svobody a bezpečnosti na internetu má Evropská unie plány srovnatelné s velkým bratrem v Číně.

V nové geopolitické strategii USA byla Evropská unie hodnocena jako region, který je v „úpadku“. V Bruselu to vyvolalo křik o narušování tradičního severoatlantického spojenectví, nejde ale spíše než o nezdvořilost o tvrdý popis reality?

Konečně to někdo řekl. Je to reálné popsání současného stavu věcí. Když na začátku století Evropská unie chystala Lisabonskou strategii, tak plánovala, že s ní předežene USA. Ještě v roce 2007 byly USA a Evropská unie zhruba na stejné úrovni. Dnes je mezi námi propast a předbíhá nás i Čína.

Pokud si sami tuto realitu nepřiznáme, tak s ní nemůžeme nic udělat. Takže bychom za to našim spojencům vlastně měli poděkovat. Zpochybňování této kritiky znamená pokračování dosavadního přešlapování.

Jedním z témat, které USA kritizovaly na Evropě a pokoušely se jí přimět k obratu, byla míra svobody. Mluvil o tom viceprezident Vance a nedávno i Elon Musk. Evropané operují žebříčky svobody novinářů od novinářských institucí, kde jsou na prvních místech, ale je zřejmé, že unijní legislativa se mnohem více kloní k „ochraně před nenávistí“, jak se tomu

říká. Jak jsme na tom podle vás v Evropě se svobodou slova?

Konečně evropští představitelé odkrývají, o co jim vlastně jde. Já si myslím, že občané zemí EU už to dávno pochopili a není třeba jim to vysvětlovat. J.D. Vance svými slovy vyvolal rozruch, ale je dobře, že je řekl. I pro nás to bylo důležité předvolební téma.

Jsem rád, že dnes odcházíme od foltýnovského pojetí světa a Fialova konceptu „korigovaných informací“. Jako předseda Svobodných z toho samozřejmě musím mít radost, protože my skutečně upřímně věříme, že lidé mají právo na všechny informace.

Ty žebříčky novinářských organizací jsou spíše potěmkinádou, reálná data dokládají, že dochází k čím dál přísnějšímu stíhání lidí za svobodu slova, včetně zavírání. Vidíme to třeba i v Británii, která sice vystoupila z EU, ale ne z politiky EU. A pokud jde o stíhání lidí za to, co řeknou nebo napíšou jsou ještě bruselštější, než sám Brusel. A možná proto ani po Brexitu neprosperují.

Tato represivní politika je spojená s multikulturním přístupem, v Británii ještě větším, ale v EU také viditelným. Myslím, že J.D. Vance chtěl upozornit právě na to.

Po celé Evropě probíhá proces, který Ursula von der Leyenová nazvala „středová bašta proti extrémistům“. Nevede ale toto sbližování stran pravého a levého středu spíše k likvidaci pestrosti politické nabídky a neschopnosti pružně reagovat na aktuální výzvy?

Hynek Fajmon, bývalý europoslanec ODS, zavedl termín „bahno středu“. To je politický směr, dnes dominující západní Evropě. Nejrůznější čím dál širší velké koalice.

Pravice postupně ustupovala a přesouvala se do středu. Nástup Donalda Trumpa to změnil, Republikánská strana šla jinou cestou, což možná zachránilo politický souboj v USA. V Evropě se to neděje, tady se pořád politika dělí na strany „mimo“ a strany „uvnitř“ a tyto dva bloky se čím dál více sbližují.

Zajímavostí je, že v Česku máme od prosince vládu, která je celá v Evropském parlamentu za „sanitárním kordonem“. Je to v EU poprvé, co vznikla taková vláda. Ukazuje se, že čím více se „střed“ brání, tím více posilují ti, kterým říkají „extrémisté“.

Jenže oni pořád nic nepochopili, a tak tu politiku „vytlačování“ praktikují dále.

Psali jsme:

- Leyenová v Davosu: Staré pořádky? Už ne. Je čas na novou Evropu
- Foltýn horší než frajtr wehrmachtu, Leyenová lepší Žukova. Z knihy generála Šándora
- Veteránka boje proti „nenávisti“: V Německu dostává medaile, USA na ni teď uvalily sankce

Nedávno jsem v německém tisku četl slovo „melonizace“, podle italské premiérky Giorgie Meloniové, vyjadřující možné řešení, jak dostat to, co bylo doposud některými považováno za extrém, zpět do centra. Je podle vás lepší strategie „Trump“, nebo strategie „Meloniová“?

No vlastně je to pozoruhodné. Je to trochu zásluha jejího kouzla osobnosti, na druhou stranu má výhodu, že ten pravicový blok, který ji podporuje, je docela pevný a sbližoval se už několik volebních období.

Forza Italia, což je bývalá strana Silvio Berlusconiho, Bratři Itálie, což je strana Giorgie Meloni a Liga Mattea Salviniho dokáží fungovat spolu a vyplácí se jim to. Může to být do značné míry i návod

pro nás, a inspiruje to i jinde, v Polsku se takto spojil konzervativní blok Konfederace, který se může po příštích volbách stát rozhodující silou. Je to samozřejmě trochu jiný příběh, než v Itálii. Podstatné ale je, že toto spojenectví dalo voličovi to, po čem toužil.

Giorgia Meloniová uspěla v řízení státu i v popularitě, a určitě je vhodné se od ní učit. Jenže její čeští partneři ve frakci reformistů, což je ODS, bohužel vůbec nechápou, co se děje. A tak si od svých italských kolegů raději udržují odstup.

Někteří komentátoři z liberální části spektra straší, že Babišova druhá vláda bude odlišná a z jejich pohledu mnohem horší, než ta první. Jednak proto, že Babiš přichází zkušený, podobně jako vloni Donald Trump, a také proto, že má jiné koaliční partnery. V čem bude tato vláda jiná podle vás?

Já doufám, že nová vláda bude jiná. Andrej Babiš se tentokrát opírá o pravicově konzervativní strany, nikoliv o Janu „Venezuelu“ Maláčovou, za jejíž výroky by se nestyděl ani Nicolas Maduro.

Hnutí ANO je schopno se přizpůsobit poptávce ve společnosti, takže Andrej Babiš třeba pochopil, že se musí odklonit od dohodnuté podoby Green Dealu. Srovnejte s Petrem Fialou, který občas vypadal, že si do letadla do Bruselu obléká zelené ponožky.

Zatímco první Babišova vláda byla tvrdá na podnikatele, dnes hnutí ANO uznává, že růst ekonomiky stojí na podnikatelích. Tak věřím, že snad mezi lidmi přestane kolovat, že podnikatel je podvodník. Už jen to, že jedním z prvních kroků vlády bylo zvrácení zdražování podnikatelských odvodů, je zřejmý signál.

Odlišný snad bude i přístup k zadlužování. Tady dvě Babišovy vlády změnily naší pozici premianta a Petr Fiala to dorazil.

Dochází i k přehodnocování přístupu k některým opatřením Green Dealu, doposud považovaným za nedotknutelná. Je podle vás možné najít nějakou racionální cestu, která by nastolila šetrnější přístup k životnímu prostředí a současně nevedla k ekonomickému vykrvácení?

Racionální cesta má podle mě dva body. Za prvé podporu jádra a za druhé opuštění ideologie CO2 jako nepřítele, kterým není.

Určitě je efektivnější pomáhat tam, kde v životním prostředí můžeme něco ovlivnit. Myslím, že by se pravomoce k rozhodování měly vrátit k zemědělcům nebo lesníkům, což jsou lidé spjatí s přírodou, od úředníků, kteří v životě neviděli krávu, ale mají dokonale načteno, jak vytvořit žádost o grant.

Ve vládním programu je jasně řečeno, že dekarbonizační plány nebudou na úkor prosperity občanů. Jsem rád, že lidé kolem Andreje Babiše vyhodnotili jejich škodlivost. Na rozdíl od Fialovy vlády, která přijímala bruselské šílenosti do poslední minuty.

Převzato z Parlamentních listů

https://svobodni.cz/nezarazene/libor-vondracek-odchazime-od-foltynovskeho-pojeti-sveta